

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1905.

Treść: (Nr 136 i 137.) 136. Ustawa zmieniająca § 3 ustawy o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901.
— 137. Rozporządzenie wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, o należnościach przenośnych.

136.

Ustawa z dnia 14. sierpnia 1905,
zmieniająca § 3 ustawy o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Postanowienie szóstego ustępu §u 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, opiewającego: „Prośbę o przyznanie rzeczzonego dobrodziejstwa winna strona z dołączeniem potrzebnych dowodów wnieść do władzy skarbowej najpóźniej do dni 30 po zawarciu dotyczącego aktu prawnego“, traci moc obowiązującą.

Szósty ustęp §u 3 ma brzmieć:

Prośbę o przyznanie rzeczzonego dobrodziejstwa winna strona z dołączeniem potrzebnych dowodów wnieść do władzy skarbowej najpóźniej do dni 30 po doręczeniu wezwania płatniczego należności przenośnej od zgłoszonego wczas aktu prawnego. W razie, gdy aktu prawnego wczas nie zgłoszono, rozpoczyna się 30todenowy termin następnego dnia po zawarciu aktu prawnego.

§ 2.

Ustawa ta nabiera natychmiast mocy obowiązującej. Obowiązuje ona także względem przeniesień, których już przedtem dokonano jeżeli wezwania płatniczego stronie jeszcze niedoręczono lub jeżeli ono jeszcze nie stało się prawomocnem.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischl, dnia 14. sierpnia 1905.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr.

Kosel wlr.

137.

Rozporządzenie Ministra skarbu
z dnia 22. sierpnia 1905,

wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136 zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, o należnościach przenośnych.

W celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136, rozporządza się co następuje:

I. Postanowienia §u 8 rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 75, wydanego w celu wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, tracą w dotychczasowej osnowie moc obowiązującą i brzmieć mają jak następuje:

„Prośby o przyznanie dobrodziejstw z §u 3 ustawy, zaopatrzone w potrzebne dowody w oryginale lub wierzytelnym odpisie, wnosić należy najpóźniej w ciągu dni 30 po doręczeniu wezwania płatniczego względem należności przenośnej od zgłoszonego wczas aktu prawnego — w przypadku zaś, gdyby aktu prawnego nie zgłoszono dość wcześniej do wymiaru należności, w ciągu dni 30 po jego zawarciu — do naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (dyrekcyi okręgu skarbowego, urzędu wymiaru należności, głównego urzędu taks we Wiedniu) i to albo bezpośrednio, albo przez urząd podatkowy (główny urząd podatkowy, skarbową lub sądową kasę depozytową) tego powiatu, w którym leży przeniesiona realność.

Jeżeli przedmiotem przeniesienia są realności, które leżą w różnych powiatach, prośbę o przy-

znanie tego dobrodziejstwa wnieść należy w tym urzędzie, w którym zgłosić się ma akt prawny celem wymiaru należności lub też u władzy skarbowej, której urząd ten podlega.

Prośbę o przyznanie ulgi połączyć można także ze zgłoszeniem aktu prawnego do wymiaru należności lub też z dotrzymaniem powyższych terminów umieścić je w rekursie, skierowanym przeciw wezwaniu płatniczemu względem należności przenośnej od aktu prawnego.“

II. Przepisy §§ów 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 75, pozostają niezmienione i mają zastosowanie także i przy wykonywaniu ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136.

III. Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136.

Kosel wlr.